

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **O. P.**, bytem P., zastoupena JUDr. Vladimírem Jaškem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem V Jirchářích 4, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2014, čj. 055899/2014/KUSK, sp. zn. SZ_145304/2013/KUSK/11,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci

Žalobkyně napadla žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného a domáhá se jeho zrušení. Žalovaný svým rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Říčanech ze dne 12. 8. 2013, čj. 62728/2013-MURI/OVÚ/726, sp. zn. OŽP-0067658/2010-Ba. Městský úřad v Říčanech (dále jen „správní orgán I. stupně“) tímto rozhodnutím povolil žadateli H. N. nakládat s povrchovými vodami (jejich vzdouvání, popřípadě akumulaci a jiné nakládání s nimi) na pozemcích p. č. st. a v katastrálním území P.. Současně vydal stavební povolení k provedení rekonstrukce vodního díla Hájecký rybník na totožných pozemcích a rozhodl o zařazení vodního díla do IV. kategorie technicko-bezpečnostního dohledu.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitkám žalobkyně uvedl, že podle odborného posudku zpracovaného RNDr. J. T. dojde obnovou rybníka jen k drobnému ovlivnění hladiny podzemní vody spočívajícímu v jejím mírném vzestupu do 5 cm oproti stávající hladině, a to do vzdálenosti nejvýše 10 m okolo nádrže. Přirozený stávající režim kolísání hladiny podzemní vody nebude narušen. V sondě č. J6, která byla umístěna pod patou hráze před pozemkem žalobkyně, byla zjištěna hladina podzemní vody v hloubce 1 – 1,45 m pod terénem. Možné zvýšení stávající hladiny podzemní vody v podhrází o 5 cm nemůže ovlivnit vlastnické právo žalobkyně k jejímu pozemku p. č. ani jeho užívání ke stanovenému účelu (orná půda). Dopady protržení či porušení rekonstruované hráze na bezpečnost života a zdraví obyvatel pod hrází byly prověřeny odborným posudkem společnosti V. D. – T. a. s. Podle něho nedojde při protržení hráze ani při úplně napuštěném rybníku k ohrožení lidských životů, proto bylo vodní dílo zařazeno do IV. kategorie, tedy kategorie vodních děl s nejnižším stupněm nebezpečnosti pro své okolí. Správce toku nemá postavení dotčeného orgánu, jehož stanovisky by byl správní orgán I. stupně vázán, nýbrž postavení účastníka řízení. Souhlas s rekonstrukcí stavby se vyžaduje jen od vlastníků nemovitostí, na nichž má být stavba realizována, nikoliv od vlastníků sousedních pozemků, jejichž námitkám není správní orgán povinen vyhovět. Ze strany žadatele byly předloženy všechny doklady potřebné k posouzení bezpečnosti rekonstruované rybníční hráze (mj. i výše zmíněné odborné posudky, jejichž závěry nebyly jinými dokumenty zpochybněny). Požadavek žalobkyně na zpracování dalších odborných analýz ohledně možných dopadů protržení hráze na území pod rybníkem je neopodstatněný.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

Žalobkyně v žalobě namítla, že byla žalovaným dne 6. 2. 2014 vyzvána k odstranění nedostatků odvolání. V usnesení nicméně zcela absentoval jakýkoliv podrobnější popis obsahu očekávaného vyjádření od žalobkyně, či alespoň stručné shrnutí obsahu nesouhlasu žadatele s argumentací žalobkyně. Vyjádření žadatele nebylo k usnesení připojeno. Lhůta určená žalovaným měla pouze formální charakter. Procesní práva žalobkyně byla porušena též tím, že jí nebylo zasláno vyjádření žadatele k jejímu odvolání, čímž byl porušen § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

V dalším žalobním bodu žalobkyně uvedla, že ohrožení svých práv spatřuje ve vzestupu hladiny podzemní vody na svém pozemku p. č. v katastrálním území P.. Na toto nebezpečí žalobkyně poukazovala ve správním řízení opakovaně, nicméně správní orgány se s jejími námitkami nevypořádaly. Účelem stavebního řízení přitom je zajistit podmínky bezpečné realizace staveb, tj. vyloučit důvodné pochybnosti o absenci škodlivého vlivu stavby na okolní pozemky. Je neakceptovatelné, aby správní orgány i přes opakovaná upozornění ze strany žalobkyně ignorovaly nebezpečí vyplavení rodinného domu žalobkyně a proměnění její zahrady v bažinu. Parcely majitelů rodinných domů sousedí s hrází rybníka bezprostředně, je zjevné, že dojde k zásahu do kvality jejich pozemků, na

nichž stojí rodinné domy a které mohou být nenávratně poškozeny zvýšenou koncentrací vody. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nepřezkoumatelná, neboť v nich nejsou zachyceny dílčí myšlenkové postupy ústící v prezentovaný závěr, že zvýšení hladiny podzemních vod o 5 cm nepovede k zatopení či znehodnocení pozemku žalobkyně, aniž by bylo zmapováno pravidelné kolísání hladiny podzemních vod. Žalobkyně navrhla provedení důkazu znaleckým posudkem, jehož zpracování by zadaly správní orgány. Správní orgán I. stupně se s tímto důkazním návrhem nijak nevypořádal, žalovaný tento odvolací důvod v rozhodnutí nereflektoval. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného, podle něhož v průzkumném vrtu J4 je hladina podzemní vody jen 10 cm pod povrchem a v průzkumném vrtu J6 1,3 m pod povrchem, je zřejmé, že ani jeden ze správních orgánů nemá jasnou představu o důsledcích zvýšení hladiny podzemních vod v lokalitě. Žalobkyně si není vědoma, že by v lokalitě někdo prováděl průzkumné vrty, nikomu nedala svolení k provedení vrtu na jejím pozemku, podala proto trestní oznámení pro podezření ze spáchání přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku. Odborný posudek navíc vychází z údajů z let 1961 – 1990, přitom po událostech posledních let je notoriitou, že toto období bylo povodňově klidné na rozdíl od očekávání v budoucích letech. Je zcela nepřezkoumatelné, jaké důvody vedou správní orgány k bezmezné důvěře v odborný posudek, k němuž navíc přistupují selektivně, neboť akceptují jen ty jeho závěry, které jim vyhovují. Je nezbytné provést důkladnou analýzu rizik souvisejících s protržením nebo přelitím hráze, a to před realizací stavby.

Žalobkyně dále poukázala na stanovisko státního podniku L. Č., které je kladné pouze pod podmínkou, že se záměrem budou souhlasit vlastníci dotčených pozemků. Správní orgán považuje za dotčené pozemky jen pozemky, na nichž má být stavba postavena. To je však v rozporu s ustálenou judikaturou. Žalobkyně na tento nedostatek upozornila, ovšem žalovaný se hodnocení této odvolací námítky zcela vyhnul a jen zopakoval, že souhlas nepotřebuje. Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné a vykazuje výrazný prvek svévole.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyni nebylo odepřeno právo vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný vyrozuměl účastníky po uplynutí lhůty k podání vyjádření k odvolání, že mají právo vyjádřit se ve lhůtě 10 dnů ke shromážděným podkladům. Žalobkyně tohoto práva nevyužila. K dalšímu žalobnímu bodu sdělil, že z důvodu obav některých vlastníků nemovitostí pod hrází nechal žadatel zpracovat odborný posudek u RNDr. J. T. (odborná způsobilost v inženýrské geologii). Posudek nebyl nikým zpochybněn, oponentní posudek předložen nebyl. Žalovaný se zabýval stavem především v době před vydáním rozhodnutí, budoucí situace je velmi diskutabilní. Žalobkyně vznesla návrh na provedení znaleckého posudku, ovšem v tom smyslu, aby správní orgán I. stupně podal návrh soudu na jmenování soudního znalce, který by kvalifikovaným a nestranným způsobem zjistil, zda a jaké konkrétní ohrožení vznikne realizací stavby. Žalovaný považuje odborný posudek RNDr. J. T. za důkaz, na jehož základě lze posoudit, zda obnova předmětného rybníka může způsobit takové zvýšení hladiny podzemní vody v podhrází, které by negativně

ovlivnilo stávající způsob využívání pozemků. Žalobkyně žádné relevantní odborné stanovisko vyvracející závěry posudku RNDr. T. nepředložila. Je proto legitimní, že správní orgán I. stupně nevyhověl žalobkyni a nezadal zpracování dalšího posudku. Dopady případného protržení hráze se pak zabýval posudek společnosti V. D. – T. a. s., podle něhož nebudou ohroženy lidské životy.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.

Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť se má za to, že oba účastníci s tímto postupem souhlasí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 18. 4. 2011 podal pan H. N. žádost o vydání stavebního povolení k vodním dílům k provedení rekonstrukce a odbahnění Hájeckého rybníka, a to na pozemcích p. č. (vodní plocha), (ostatní plocha) a (lesní pozemek) podle projektové dokumentace zpracované Ing. V. K.. Spolu s ní podal též žádost o vydání povolení k nakládání s povrchovými vodami. Podle projektové dokumentace byl rybník postaven na Pětihostském potoce, postupným vývojem byl silně zanesen a následně byla prohrabána hráz. Rybník přestal plnit svou původní funkci. Při terénním průzkumu nebyly nalezeny žádné objekty sloužící k manipulaci s vodou, na hrázi je patrný zbytek bezpečnostního přelivu v levobřežním zavázání hráze a odpadní koryto od přelivu. Předmětem projektové dokumentace je vybudování dostatečně kapacitních funkčních objektů, dosypání tělesa hráze, stabilizace návodního svahu hráze a odbahnění zátopy rybníka, tedy obnovení rybníka. Bezpečnost a stabilitu dokončené stavby za povodní zajišťuje bezpečnostní objekt, který je navržen na kapacitu 100 letého průtoku (tj. 5,6 m³/s).

K žádostem byl přiložen posudek zpracovaný společností V. D. – T. a. s. dne 29. 4. 2009 podle § 61 odst. 9 a 10 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). Dle posudku v případě havárie díla způsobené průlomovou vlnou vzniknou škody na vlastním díle a ztráty užítu. Pod dílem podél toku se předpokládá zatopení cca 8 nemovitostí do výšky

maximálně 0,5 m. Cca 2 km pod dílem se předpokládá ztotožnění velikosti transformované průlomové vlny s velikostí přirozené stoleté povodně. Faktor rizika je tedy 2 body. Zpracovatel posudku navrhl zařadit vodní dílo do IV. kategorie dle § 61 odst. 2 a 4 vodního zákona. Bylo připojeno též osvědčení o udělení pověření společnosti V. D. – T. a. s. k provádění technickobezpečnostního dohledu nad vodními díly a zpracování posudků pro zařazení vodních děl do kategorie ve smyslu § 61 a § 62 vodního zákona.

Dne 26. 4. 2011 oznámil správní orgán I. stupně zahájení stavebního řízení k povolení vodního díla a povolení k nakládání s povrchovými vodami. Současně vyrozuměl adresáty o nařízení ústního jednání na den 12. 5. 2011 a poučil účastníky řízení, že své námitky mohou uplatnit nejpozději při tomto jednání.

Výzvou ze dne 13. 5. 2011 byl žadatel H. N. vyzván v návaznosti na námitky uplatněné účastníky řízení při ústním jednání dne 12. 5. 2011 k doplnění dokumentace o kompletní hydrogeologický průzkum, výpočet průsaku hrází a stanovení depresivní křivky, výpočet stability hráze proti posunutí, kompletní průzkum podloží hráze, výpočet průsaku podloží a stanovení potřebného dodatečného těsnění hráze, určení důsledků naplnění nádrže na režim podzemních vod (stanovení a změna úrovně spodní vody na přilehlých pozemcích oproti původnímu stavu), doplnění dokumentace o řešení odtoku z bočního bezpečnostního přelivu, doplnění posudku T. o podklady pro jeho vyhotovení (průlomová vlna), k předložení závazného stanoviska k zásahu do významného krajinného prvku a manipulačního řádu vodního díla.

Žadatel předložil závěrečnou zprávu z inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu Hájeckého rybníka v Pětihostech, kterou zpracoval RNDr. J. T., držitel odborné způsobilosti v inženýrské geologii. Podle zprávy bylo v zájmovém území provedeno 6 ručních jádrových vrtů. Hladina podzemní vody byla zastižena v hloubce 1,0 – 1,3 m. Bezprostředně po ukončení vrtání byly vrty suché. Nejbližše nemovitým věcem ve vlastnictví žalobkyně byl vrt J6, který byl proveden na pozemku p. č. u hranice s pozemkem p. č. . V tomto vrtu byla hladina podzemní vody zjištěna v hloubce 1 m. Samotná hráz je při stavu uvažované maximální hladiny stabilní. Ani při naplnění nádrže nebude docházet k průsakům vody tělesem hráze a k jejímu podtékání. Při naplnění nádrže nebude docházet k ovlivnění stávajícího režimu podzemních vod v širším okolí. K minimálnímu ovlivnění dojde pouze v těsném sousedství nádrže a v okolí místní vodoteče při vyšších stavech vody. Pro průkazné zjištění by bylo nutno před napuštěním nádrže provést dlouhodobé (režimní) sledování hladiny podzemních vod a provést korelaci se srážkovými údaji. Lze předpokládat, že dlouhodobým sledováním nebudou zjištěny zásadní změny stávajícího vodního režimu. Podle doplnění zprávy ze dne 27. 2. 2012 je pravděpodobné, že dojde k minimálnímu ovlivnění hladiny podzemních vod ve smyslu jejich mírného vzestupu v hodnotách do 5 cm oproti stávajícímu stavu v daných ročních a klimatických poměrech, a to do vzdálenosti maximálně 10 m okolo nádrže. Rozhodně nebude narušen stávající režim podzemních vod.

Dne 29. 9. 2011 zúžil H. N. předmět žádosti o vydání stavebního povolení k vodním dílům o povolení odbahnění rybníka, nadále tak požadoval jen povolení rekonstrukce rybníka. Spolu s tím ohlásil provedení udržovacích prací spočívajících v odbahnění Hájeckého rybníka. Dne 3. 10. 2011 vydal správní orgán I. stupně souhlas s provedením ohlášených udržovacích prací – odbahněním rybníka.

Dne 6. 4. 2012 vznesla žalobkyně jakožto právní nástupkyně Ing. J. M. námitky proti záměru. Důvodem nesouhlasu s obnovou rybníka je obava ze zvýšení hladiny podzemních vod a následného zatopení pozemků žalobkyně. Dle žalobkyně je třeba znaleckým posudkem analyzovat faktické dopady zvýšení hladiny podzemních vod na stav sousedních pozemků a možnost jejich užívání. Dále je třeba analyzovat rizika související s protržením nebo přelitím hráze, především s ohledem na bezpečnost života a zdraví obyvatel domů pod hrází. Zpochybnila současně průkaznost závěrů inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu, neboť podstatná část hráze vůbec nebyla podrobena vrtným zkouškám, vrty č. J3 a J6 byly provedeny bez souhlasu vlastníků dotčených pozemků, jde tedy o důkaz opatřený v rozporu s právními předpisy. Za nesprávné považuje žalobkyně zařazení vodního díla do IV. kategorie ve smyslu § 61 vodního zákona, což dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 471/2001 Sb., o technickobezpečnostním dohledu nad vodními díly, znamená zanedbatelné, nepravděpodobné a velmi malé riziko ohrožení života, zdraví a majetku osob a životního prostředí. Taková klasifikace je zcela neadekvátní tomu, že se pod hrází nachází obytné budovy obývané lidmi. Dále poukázala na to, že kladné vyjádření správce toku je podmíněno souhlasem vlastníků dotčených pozemků, ovšem hned několik vlastníků vyslovilo svůj nesouhlas. V podání ze dne 1. 10. 2012 sdělila žalobkyně správnímu orgánu I. stupně, že závěrečná zpráva inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu není znaleckým posudkem, ale jen soukromým průzkumem dané lokality. Navrhla, aby správní orgán I. stupně podal k soudu návrh na jmenování soudního znalce, který by kvalifikovaným a nestranným způsobem zjistil, zda a jaké konkrétní ohrožení vznikne realizací předmětné stavby.

Dne 25. 2. 2013 vydal správní orgán I. stupně povolení k nakládání s vodami a stavební povolení. Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 5. 2013 bylo toto rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, neboť v rozporu s projektovou dokumentací jsou obě povolení vztažena i na lesní pozemek p. č.

Dne 12. 8. 2013 znovu vydal správní orgán I. stupně povolení k nakládání s vodami a stavební povolení, přičemž rozhodl o zařazení vodního díla do IV. kategorie technickobezpečnostního dohledu. K námitkám žalobkyně uvedl, že hladina podzemní vody je podle vyhodnocení sondy J6, obsažené v závěrečné zprávě inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu, 1,0 – 1,45 m pod terénem. Možné zvýšení stávající hladiny podzemní vody o 5 cm neopodstatňuje závěr, že dojde k ovlivnění vlastnického práva k pozemku žalobkyně ani jeho užívání ke stanovenému účelu (orná půda). Tento průzkum navíc není povinným podkladem pro vydání rozhodnutí. Vodní dílo bylo

zařazeno dle posudku do IV. kategorie technicko-bezpečnostního dohledu. Vodní dílo nadto musí být provozováno dle schváleného provozního řádu a manipulačního řádu. Způsob provedení průzkumu není předmětem vodoprávního řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání bez konkrétních odvolacích námitek s tím, že avizovala doplnění odvolání na základě výzvy správního orgánu I. stupně. Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 11. 2013 bez dalšího odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 8. 2013. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 12. 2013, čj. 46 A 109/2013 – 52, zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vytkl správním orgánům, že žalobkyni nevyzvaly k doplnění odvolání a že jí neumožnily seznámit se před vydáním rozhodnutí o odvolání s podklady (tj. vyjádřením H. N. k podanému odvolání).

Žalovaný vyzval dne 5. 2. 2014 žalobkyni k odstranění nedostatků odvolání, tedy k doplnění toho, v čem spatřuje rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy nebo jeho nesprávnost, nebo v čem spočívá vada řízení, které předcházelo jeho vydání. Žalobkyně odvolání doplnila podáním ze dne 12. 2. 2014. K odvolání se následně vyjádřil H. N. (doručeno žalovanému 25. 2. 2014). Usnesením ze dne 4. 3. 2014 určil žalovaný účastníkům řízení lhůtu pro vyjádření ke všem shromážděným podkladům, a to v délce 10 dnů od doručení tohoto usnesení. V odůvodnění usnesení žalovaný uvedl, že se k odvolání žalobkyně vyjádřil pan H. N., a doplnil, že před vydáním rozhodnutí poskytuje účastníkům řízení lhůtu 10 dnů, aby se vyjádřili ke všem shromážděným podkladům rozhodnutí, s tím, že po uplynutí této lhůty bude rozhodnuto o odvolání. Usnesení bylo doručeno zástupci žalobkyně dne 5. 3. 2014. Žádný z účastníků vyjádření k podkladům pro rozhodnutí nepodal, dne 31. 3. 2014 rozhodl žalovaný o odvolání žalobkyně tak, že ho zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 8. 2013 potvrdil.

Posouzení žalobních bodů

V prvním žalobním bodu žalobkyně poukázala na vadu, kterou bylo zatíženo řízení o odvolání. Vada má spočívat v tom, že v usnesení žalovaného (žalobkyně jej blíže neoznačuje) absentoval jakýkoliv podrobnější popis obsahu očekávaného vyjádření žalobkyně, nebo alespoň stručné shrnutí obsahu nesouhlasu H. N. s argumentací žalobkyně. Poskytnutá lhůta tak byla zcela formální. Dále žalobkyně žalovanému vytýká, že jí žalovaný nezaslal k případnému vyjádření H. N. k odvolání žalobkyně.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaný poté, co jeho první rozhodnutí o odvolání bylo zrušeno Krajským soudem v Praze, nejprve vyzval žalobkyni k doplnění odvolání o konkrétní odvolací námitky. Poté zaslal doplněné odvolání H. N., jenž se k němu vyjádřil. Následně uvědomil žalovaný všechny účastníky řízení o tom, že se mohou k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit ve stanovené lhůtě, přičemž současně účastníky upozornil, že se k odvolání vyjádřil H. N.. Oba tyto úkony žalovaného, tj. výzvu k odstranění vad žaloby a poskytnutí lhůty k podání vyjádření k podkladům pro

rozhodnutí, učinil žalovaný na základě pokynu Krajského soudu v Praze vyjádřeného v rozsudku čj. 46 A 109/2013 – 52, aby odstranil vady, jimiž dle soudu zatížil řízení o odvolání před vydáním zrušeného rozhodnutí.

Žalobkyně vytýká žalovanému, že v blíže neoznačeném usnesení (žalobkyně užila obrat „v uvedeném usnesení“, jemuž předchází zmínka pouze o jednom úkonu žalovaného, a to o výzvě ze dne 6. 2. 2014 k odstranění vad odvolání) podrobněji nepopsal, jaké vyjádření se od žalobkyně očekává. V tomto směru ovšem žalobkyně zaměňuje dva odlišné úkony žalovaného. Formu usnesení (žalobkyně výslovně hovoří o tom, že byla zkrácena na právech usnesením žalovaného) má pouze úkon ze dne 4. 3. 2014, jímž byla účastníkům řízení stanovena lhůta pro podání vyjádření ke všem shromážděným podkladům. Výzva k odstranění nedostatků podání ze dne 5. 2. 2014, kterou žalobkyně zmiňuje v příslušné části žaloby, nemá formu usnesení. I s ohledem na obsah výtky je zřejmé, že žalobkyně napadá toliko postup žalovaného v souvislosti s vyrozuměním účastníků o právu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, nikoliv výzvu k odstranění vad odvolání.

Podle § 86 odst. 2 správního řádu zašle správní orgán podané odvolání všem účastníkům řízení, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k odvolání vyjádřili. Podle § 86 odst. 3 správního řádu jsou vyjádření účastníků k podanému odvolání součástí spisu.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Z výše citovaných ustanovení správního řádu nevyplývá, že by vyjádření účastníků řízení k podanému odvolání měla být zaslána ostatním účastníkům řízení, tj. též odvolateli. Procesní význam odvolání a vyjádření k odvolání je naprosto odlišný. Zatímco odvoláním se iniciuje přezkum napadeného rozhodnutí a vymezuje jeho rozsah, včetně formulace odvolacích námitek, vyjádření k odvolání má charakter pouze vyjádření ostatních účastníků (nejen s odlišným zájmem na výsledku řízení) k odvolacím námitkám odvolatele. Žalovaný v dané věci postupoval tak, že poté, co vyjádření účastníků řízení k odvolání byla založena do správního spisu, vyrozuměl všechny účastníky o tom, že své vyjádření ke všem shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí mohou podat ve lhůtě 10 dnů s tím, že poté žalovaný o odvolání rozhodne. Současně žalovaný informoval účastníky řízení, že k podanému odvolání se vyjádřil pan H. N..

Řízení o odvolání nebylo zatíženo žádnou vadou, neboť žalovaný výše uvedeným postupem dostatečně dbal procesních práv žalobkyně, dal jí na vědomí, že k jejímu odvolání se vyjádřil pan N., a umožnil jí vyjádřit se ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů. Měla-li žalobkyně zájem seznámit se s obsahem vyjádření pana N. k jejímu odvolání, mohla ve stanovené lhůtě využít svého práva a nahlédnout do spisu, popř. mohla žalovaného požádat o zhotovení kopie vyjádření pana N. a o jeho zaslání. Žalobkyně však takto nepostupovala, na usnesení žalovaného ze dne 4. 3. 2014 nikterak

nereagovala, tedy neprojevila zájem o seznámení se s vyjádřením pana N., ačkoliv byla žalovaným informována o tom, že takové vyjádření bylo podáno.

Účelem usnesení o určení lhůty k podání vyjádření ke shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí bylo vyrozumět účastníky řízení o tom, že byly shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí a že se k nim mohou účastníci vyjádřit dříve, než žalovaný rozhodne o odvolání. Po uplynutí stanovené lhůty pak bude o odvolání rozhodnuto. Toto usnesení směřovalo k naplnění procesního práva žalobkyně dle § 36 odst. 3 správního řádu, tedy práva seznámit se ještě před vydáním rozhodnutí s podklady pro vydání rozhodnutí v okamžiku, kdy již byly shromážděny všechny podklady, a vyjádřit se k nim. Není úkolem správního orgánu poučovat účastníky řízení o tom, k čemu konkrétně se mají vyjádřit. Právo seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim je procesním právem účastníka správního řízení, nikoliv jeho povinností. Ze skutečnosti, že žalobkyně tohoto práva nevyužila, nejsou ve vztahu k ní dovozovány žádné negativní důsledky. Má-li žalobkyně za to, že měly být v usnesení ze dne 4. 3. 2014 označeny konkrétní skutečnosti, k nimž se měla vyjádřit, vychází její právní náhled z nepochopení podstaty § 36 odst. 3 správního řádu.

Není zřejmé, co žalobkyně rozumí tím, že poskytnutá lhůta pro podání vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí byla „formální“. Z povahy věci je každá lhůta formální. Soud k tomu může konstatovat pouze to, že žalovaný skutečně poskytl všem účastníkům správního řízení lhůtu 10 dnů od doručení usnesení ze dne 4. 3. 2014 pro případné seznámení se s podklady a podání vyjádření, o odvolání rozhodl až po uplynutí této lhůty. Lhůta v délce 10 dnů je přitom zcela dostatečná, neboť správní spis nebyl v rámci řízení o odvolání doplňován o žádné nové důkazy. Žalovaný tedy vytvořil účastníkům řízení všechny předpoklady pro to, aby skutečně (nikoliv jen hypoteticky) mohli využít svých procesních práv.

Žalobní bod je nedůvodný.

Dále žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů spočívající v tom, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami žalobkyně a jejími důkazními návrhy.

Podle § 68 odst. 3 zákona správního řádu musí být v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedeny důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek

uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Podle § 93 správního řádu se pro řízení o odvolání obdobně použijí ustanovení hlavy I až IV, VI a VII části druhé správního řádu. Na rozhodnutí o odvolání se tak rovněž použije výše citovaný § 68 odst. 3 správního řádu, který je zařazen do hlavy VI části druhé správního řádu. Námitkami účastníků se v kontextu rozhodnutí o odvolání rozumí především odvolací námitky uplatněné odvolatelem a návrhy účastníků pak návrhy na doplnění dokazování. Odvolací orgán není při posuzování souladu rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy vázán námitkami odvolatele. V odůvodnění rozhodnutí musí vždy vyložit, jak posoudil odvolací námitky, a své hodnocení odůvodnit. Pokud z rozhodnutí nelze seznat, z jakého důvodu považuje odvolací orgán námitky účastníka řízení za liché, mylné, anebo vyvrácené, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008 – 109).

Z výše uvedeného vyplývá, že pokud se správní orgán I. stupně nevypořádal s některou z konkrétních výtek žalobkyně uvedených v námitkách či navazujících podáních, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V rámci odvolacího řízení lze nicméně vady řízení, mezi něž patří i nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů, odstranit, a to tak, že se žalovaný s námitkou, kterou správní orgán I. stupně opomněl nebo s níž se vypořádal nedostatečně, sám vypořádá. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí odvolacího orgánu tvoří jeden celek a jejich přezkoumatelnost je tedy potřeba posuzovat v jejich souhrnu (viz rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, čj. 6 As 161/2013 – 25). Soud má přitom za dostatečné, pokud žalovaný napraví nedostatek odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně tím, že se sám s námitkou žalobkyně vypořádá a doplní důvody rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Nesmí tím však být narušena zásada dvojinstančnosti řízení, což znamená, že se nemůže jednat o rozsáhlé doplnění odůvodnění (viz rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2013, čj. 6 Ads 134/2012 – 47).

Žalobkyně spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného v tom, že se správní orgány nikterak nevypořádaly s námitkami žalobkyně stran toho, že v důsledku realizace stavby dojde k vzestupu hladiny podzemní vody na jejím pozemku p. č., který se nachází pod patou hráze, což by v krajním případě mohlo vést až k zatopení majetku žalobkyně.

Ve správním spisu soud ověřil, že žalobkyně již v řízení před správním orgánem I. stupně a poté i v řízení o odvolání namítala, že obnovením rybníka dojde ke zvýšení hladiny podzemních vod a v důsledku toho ke znehodnocení jejích pozemků. Správní orgán I. stupně k této námitce ve svém rozhodnutí na straně 15 uvedl, že hladina podzemní vody pod patou hráze před pozemkem žalobkyně je dle sondy č. J6 v hloubce 1,00 – 1,45

m pod terénem, nikoliv jen 3 cm pod terénem, jak spekuluje žalobkyně. Možné zvýšení hladiny podzemní vody o 5 cm tak neopodstatňuje jakékoliv obavy o ovlivnění vlastnického práva k pozemku p. č. ani k jeho užití v souladu s účelovým určením (orná půda). Žalovaný se s tímto vypořádáním námitky ztotožnil. V žalobou napadeném rozhodnutí na stranách 6 a 7 tento závěr odůvodnil podrobněji. Poukázal na výsledek provedeného inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu zpracovaného RNDr. T., podle něhož dojde pouze k mírnému ovlivnění hladiny podzemní vody, které odborným odhadem kvantifikoval jako zvýšení hladiny o 5 cm v bezprostředním okolí nádrže (nejvýše do vzdálenosti 10 m). Přírozený režim kolísání hladiny podzemní vody nebude narušen. Dále uvedl, že dle vyhodnocení sondy č. J6, která byla umístěna pod patou hráze před pozemkem žalobkyně, se hladina podzemní vody nachází 1,00 – 1,45 m pod terénem. Sonda J4, které se dovolává žalobkyně, byla provedena v jiné části hráze. Zvýšení hladiny podzemních vod o 5 cm nemůže ovlivnit výkon vlastnického práva žalobkyně.

Z výše uvedeného je zřejmé, že správní orgán I. stupně i žalovaný se námitkou žalobkyně v plném rozsahu zabývali, srozumitelným a logickým způsobem předešli své úvahy o nedůvodnosti námitky a opřeli je o konkrétní podklady pro vydání rozhodnutí, které jsou součástí správního spisu. Není pravdou, že by se správní orgány s důvodností námitky po věcné stránce nevypořádaly a jen odkázaly žalobkyni s nárokem na náhradu újmy na občanskoprávní řízení, jak dovozuje žalobkyně v žalobě.

Dále žalobkyně spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí v tom, že se správní orgán I. stupně nijak nevypořádal s jejím návrhem na provedení důkazu znaleckým posudkem, přičemž žalovaný tomu odpovídající odvolací námitku vůbec nerefletoval.

Ze správního spisu vyplývá, že v podání ze dne 1. 10. 2012 navrhla žalobkyně správnímu orgánu I. stupně, aby se obrátil na soud s návrhem na jmenování nezávislého znalce za účelem zjištění, jaké konkrétní ohrožení vznikne realizací stavby.

Správní orgán I. stupně k návrhu na provedení důkazu znaleckým posudkem na straně 16 rozhodnutí uvedl, že nezbytné podklady stanovené vyhláškou č. 432/2001 Sb. jsou již součástí spisu, návrh proto zamítl. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 7 a 8 uvedl, že dopady protržení či porušení rekonstruované hráze na bezpečnost života a zdraví obyvatel pod hrází se zabýval odborný posudek vypracovaný společností V. D. – T. a. s. Odborný posudek zpracovaný RNDr. T. pak není povinnou náležitostí žádosti o vydání stavebního povolení, jde nicméně o odborný podklad, na jehož základě je možné posoudit důvodnost námitek uplatněných účastníky řízení. Žalobkyně přitom nepředložila žádné odborné stanovisko, které by závěry tohoto posudku vyvracelo. Je tedy legitimní, že správní orgán I. stupně důkaznímu návrhu žalobkyně nevyhověl a nezadal zpracovat znalecký posudek k posouzení těchto otázek soudním znalcem.

Tvrzení žalobkyně, že se správní orgány návrhem na provedení důkazu znaleckým posudkem nezabývaly, není pravdivé. Zejména z odůvodnění rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se žalovaný v dostatečném rozsahu zabýval relevancí vzneseného důkazního návrhu. Přehledným způsobem uvedl, jaký význam pro posouzení žádosti H. N. má odborný posudek RNDr. T., tedy že nejde o povinný doklad k žádosti, nýbrž o odborný podklad pro rozhodnutí o námitkách. Logickým způsobem pak odůvodnil, že nebylo třeba doplnit podklady pro vydání rozhodnutí o znalecký posudek, neboť proti odbornému posudku RNDr. T., který se zabývá odbornými otázkami v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o námitkách, nebyly vzneseny výhrady podložené jiným relevantním odborným podkladem.

V neposlední řadě pak má žalobkyně rozhodnutí za nepřezkoumatelné z toho důvodu, že se žalovaný i přes upozornění z její strany nevypořádal s tím, že správce toku vázal své kladné vyjádření na podmínku, že s akcí budou souhlasit vlastníci dotčených pozemků, přičemž žalobkyně je ve smyslu citované judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu dotčeným vlastníkem.

Správní orgán I. stupně tuto námitku zamítl s odůvodněním, že provedení stavby, resp. umístění stavebních objektů zasahuje jen pozemky žadatele (viz str. 15). Žalovaný pak na straně 8 svého rozhodnutí rozvedl, že správce toku má ve věci povolení rekonstrukce rybníka postavení účastníka řízení, jeho vyjádření tak není závazným stanoviskem, jehož podmínky by byl správní orgán povinen respektovat. Stačí, když se s nimi vypořádá v odůvodnění rozhodnutí, stejně jako s požadavky všech ostatních účastníků řízení. Pro vydání stavebního povolení je třeba souhlasu jen vlastníků pozemků, na nichž má být stavba realizována. U ostatních účastníků řízení, jako jsou vlastníci sousedních nemovitostí, nemusí být jejich nesouhlas s vydáním stavebního povolení důvodem pro zamítnutí žádosti. Správní orgán může takové námitky zamítnout a rozhodnutí o námitkách odůvodnit. Rybník má být na pozemcích p. č. a , které jsou oba ve vlastnictví žadatele. Podmínka správce toku mohla mít své opodstatnění pouze v počátcích řízení, kdy bylo součástí rekonstrukce rybníka i vybudování nového bočního přelivu s odpadem na pozemcích dalších vlastníků.

Z výše uvedeného je zřejmé, že zejména žalovaný se s námitkou žalobkyně ve všech jejích aspektech vypořádal, doplnil tím odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z odůvodnění je zřejmé, proč žalovaný považuje za nevýznamné, že někteří z účastníků řízení, jímž toto postavení náleží z důvodu dotčení jejich vlastnického práva k sousedním pozemkům, se záměrem nesouhlasí.

Rozhodnutí žalovaného tak není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů v žádném ze žalobkyní uplatněných ohledů. Žalobní bod je v plném rozsahu nedůvodný.

Třetím žalobním bodem žalobkyně namítla, že správní orgány neúplně a nesprávně zjistily skutkový stav, na jehož základě posuzovaly důvodnost námitek žalobkyně ohledně nebezpečí, které pro majetek žalobkyně představuje záměr obnovení rybníka.

K tomu soud nejprve uvádí, že žalovaný zcela správně uvedl, že odborný posudek z oboru inženýrské geologie a hydrogeologie není dokladem, který by bylo třeba přiložit k žádosti o povolení k nakládání s povrchovými vodami či k žádosti o vydání stavebního povolení k vodnímu dílu (viz § 2 odst. 1 a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 432/2001 Sb., o dokladech k žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu). Ovšem vzhledem k tomu, že účastníci řízení uplatnili námitky opírající se o tezi, že realizací vodního díla (rekonstrukcí Hájeckého rybníka) dojde k vzestupu hladiny podzemních vod, což povede k poškození majetku (pozemků a budov) vlastníků nacházejících se pod hrází rybníka, bylo zapotřebí tuto námitku po odborné stránce posoudit a vypořádat ji. Správní orgán I. stupně proto vyzval pana H. N. k předložení kompletního hydrogeologického průzkumu. Ten zpracovala společnost X. s. r. o, odpovědným řešitelem byl RNDr. J. T.. Závěrečná zpráva inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu není znaleckým posudkem, neboť neobsahuje znaleckou doložku, odpovědný řešitel RNDr. T. ani spoluřešitel úkolu Mgr. T. M. nejsou znalci zapsanými v seznamu znalců. RNDr. T. je držitelem osvědčení odborné způsobilosti v oboru inženýrské geologie dle § 2 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 206/2001 Sb., o osvědčení odborné způsobilosti projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce, a v oboru hydrogeologie dle § 2 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 206/2001 Sb., jak vyplývá z údajů v příslušné veřejně přístupné databázi (www.mzp.cz/www/geo-experti.nsf/). Inženýrskou geologií se přitom rozumí geologický výzkum a geologický průzkum na území České republiky, který zahrnuje zjišťování a ověřování inženýrskogeologických a hydrogeologických poměrů území, zejména pro účely územního plánování, dokumentace a provádění staveb včetně stabilizace sesuvných území [§ 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu]. Hydrogeologií pak je geologický výzkum a průzkum, který zahrnuje vyhledávání a průzkum zdrojů podzemních vod včetně přírodních vod léčivých, stolních minerálních a termálních, ověřování jejich využitelných zásob, zkoumání negativních vlivů na jejich jakost a množství, jakož i zpracovávání geologických podkladů pro jejich využívání a ochranu [§ 2 odst. 1 písm. c) zákona o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu]. Geologické práce prováděné v rámci podnikatelské činnosti, se zásahem do pozemku, jejichž výsledky slouží k plnění práv a povinností orgánů veřejné správy, jsou oprávněny projektovat, provádět a vyhodnocovat pouze osoby, které jsou držitelem osvědčení odborné způsobilosti (§ 3 odst. 1 zákona o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu).

Z výše uvedeného plyne, že provést inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum dotčeného území a následně vyhodnotit získané poznatky pro účely rozhodnutí orgánů veřejné správy byla oprávněna pouze osoba, která je držitelem osvědčení odborné způsobilosti v oboru inženýrské geologie a hydrogeologie. Tato skutečnost výrazným

způsobem limituje možnost zjišťovat rozhodné skutečnosti odborného charakteru znaleckým posudkem, pokud by znalec nebyl držitelem osvědčení odborné způsobilosti ve výše uvedených oborech. Soud považuje za rozhodující, že zpracovatel inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu je držitelem osvědčení odborné způsobilosti v obou těchto oborech. Průzkum byl proveden v potřebném rozsahu – kromě obecné charakteristiky daného území byly zjišťovány geologické parametry, stabilita hráze, průsaková křivka, ovlivnění stávajícího režimu vod. Ze závěrečné zprávy jednoznačně vyplývá, že těleso hráze je stabilní, i v případě naplnění nádrže. Při naplnění nádrže nebude docházet k průsakům tělesem hráze ani k jeho podtékání. Dále bylo zjištěno, že bezprostředně u hranice pozemku žalobkyně, jehož ochrany se žalobkyně domáhá, je hladina podzemní vody v hloubce 1 m (sonda J6). Pod patou hráze byla provedena v nepatrném odstupu od sondy J6 ještě jedna sonda (J3), v níž byla hladina podzemní vody zastižena v hloubce 1,45 m. To jen verifikuje závěr vyplývající ze sondy J6, že hladina podzemní vody se nachází relativně hluboko pod terénem. Je pravdou, že v sondě J4 byla podzemní voda zastižena v hloubce jen 0,10 m, na což poukazovala žalobkyně, ovšem opomněla zmínit, že tato sonda byla provedena v místě průtrže hráze, kudy v dané době volně tekla voda z potoka. Nejde tedy o místo svým charakterem srovnatelné s pozemky pod patou hráze. Odborným odhadem držitele osvědčení odborné způsobilosti bylo predikováno, že po naplnění rybníku vodou dojde k ovlivnění hladiny podzemní vody nejvýše o 5 cm v okruhu maximálně 10 m kolem nádrže. Soud tedy uzavírá, že závěrečná zpráva z inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu skýtá odbornou oporu pro posouzení otázky, zda hráz rybníka po jeho naplnění vodou bude stabilní a dále do jaké míry dojde k ovlivnění hladiny podzemních vod na pozemcích pod hrází.

Soud neshledal žádné skutečnosti, které by zavdávaly důvod pochybovat o správnosti závěrečné zprávy z inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu. Důvěra v správnost závěrečné zprávy z inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu je dána tím, že byla zpracována autorizovanou osobou (tj. osobou odborně způsobilou), a vedle toho též způsobem vlastního provedení průzkumu a obsahovým zpracováním zprávy, které podporují přesvědčivost jejích závěrů. Žalobkyně se omezila toliko na vyjádření nesouhlasu se závěry průzkumu, aniž by ovšem svůj nesouhlas opřela o odborný podklad nejméně obdobné relevance. Za dané situace tak nebylo žádného důvodu provádět další dokazování ve vztahu k odborným otázkám uvedeným v předchozím odstavci. Správní orgán I. stupně postupoval zcela správně, neboť v reakci na obsah námitek účastníků řízení vyzval pana H. N. k předložení výsledku hydrogeologického průzkumu. Inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum provedla osoba k tomu oprávněná (držitel osvědčení odborné způsobilosti), která je ze zákona rovněž oprávněna výsledky průzkumu zhodnotit. Výsledky průzkumu zpracované odborně způsobilou osobou byly ze strany žalobkyně zpochybněny pouze vyjádřením jejího nesouhlasu, jenž se ovšem o žádný opozitní (či přímo oponentní) odborný podklad neopírá. V řízení tak nevznikla potřeba odstranit pochybnosti o správnosti odborných závěrů zpracovatele inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu prostřednictvím ustanovení

znalce (jen na vysvětlenou soud doplňuje, že ve správním řízení ustanovuje znalce správní orgán, nikoliv soud, jak se mylně domnívá žalobkyně).

Žalobkyně závěrečné zprávě z průzkumu vytýká, že nezohledňuje kolísání hladiny podzemní vody. RNDr. T. ve zprávě uvedl, že zprovoznění rybníka nebude mít vliv na stávající kolísání hladiny podzemní vody. Dále dovodil, že příspěvek naplnění vodní nádrže ke zvýšení hladiny podzemních vod pod patou hráze v místě, kde se nachází pozemek žalobkyně, je jen 5 cm. Dle soudu jde o nepatrné zvýšení hladiny podzemních vod, které nemůže mít žádný dopad na využití pozemku p. č. ve vlastnictví žalobkyně v souladu s účelovou kategorizací pozemků, tj. jako orné půdy, a to ať již by bylo kolísání hladiny podzemních vod jakékoliv. Stavba ve vlastnictví žalobkyně se pak nachází na sousedním pozemku p. č. ve vzdálenosti větší než 10 m od hráze. Zřízení rybníka tak nikterak neovlivní hladinu podzemních vod pod stavbou žalobkyně. Dále žalobkyně poukázala na to, že průzkum vychází z hydrometeorologických dat za období do roku 1991, které bylo z dnešního pohledu povodňově klidné. Tato skutečnost ovšem nemá dle soudu žádný vliv na závěry průzkumu, neboť hydrometeorologické údaje jsou uvedeny jen v úvodu zprávy pro dokreslení charakteristiky území, dále se však s nimi nepracuje. Závěry průzkumu jsou opírány o zjištění týkající se hydrogeologických poměrů, stavu hráze a jejího materiálového složení a geologických poměrů. Problematikou povodně se zpráva nezabývá. Lze ostatně doplnit, že projektová dokumentace z března 2011 vychází z dat k březnu 2009 získaných od Českého hydrometeorologického ústavu, podle nichž se průměrná roční teplota pohybuje mezi 9-10 °C a roční srážkový úhrn kolísá mezi 500 – 600 mm s tím, že nejvíce naprší v létě (srážkově nejbohatší měsíce jsou červen, srpen, květen a červenec), nejméně v zimě (srážkově nejchudší jsou měsíce prosinec, leden a únor). To zhruba koreluje údajům za dobu 1961 – 1990, které jsou uvedeny ve zprávě z inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu. Toto srovnání nepodporuje tezi žalobkyně, že hydrometeorologické podmínky se v posledních letech významně změnily. Nelze ji považovat ani za notorietu, jak se domnívá žalobkyně.

Ze skutečnosti, že žalobkyně si není vědoma provedení průzkumu v dané oblasti a že sama nikomu souhlas s provedením průzkumu na jejích pozemcích nedala, nelze dovozovat, že průzkum v terénu proveden nebyl. Ze závěrečné zprávy vyplývá, že vrtné práce byly provedeny dne 14. 6. 2011 (úterý), vrty byly hloubeny ruční vrtnou soupravou jako nevystrojené (str. 3), byly odebrány vzorky půdy a vody, které byly podrobeny laboratorním rozborům, jejichž výsledky jsou přílohou závěrečné zprávy. Dle přílohy č. 2 závěrečné zprávy (situace zájmového území s vyznačením sond) byla sonda J6 provedena na pozemku p. č. , nikoliv na pozemku žalobkyně (resp. tehdy ještě pozemku právního předchůdce žalobkyně). Vlastník tohoto pozemku pan Ing. J. B., MBA sám jako účastník řízení požadoval provedení hydrogeologického průzkumu (viz protokol o ústním jednání).

Žalobkyně blíže neupřesnila svoji výhradu, že správní orgány použily ze závěrečné zprávy z průzkumu pouze zjištění, která byla pro pana N. příznivější. Neuvedla, která informace v závěrečné zprávě, která dle žalobkyně není pro pana N. příznivá, byla

správními orgány opomenuta. Soud se k tomu proto nemůže vyjádřit. Výhrady k přípustnosti tohoto důkazu s ohledem na okolnosti, za nichž byl pořízen, žalobkyně v žalobě (na rozdíl od správního řízení) neuplatnila, a proto se soud touto otázkou nezabýval.

Rizika spojená s přelitím nebo protržením hráze jsou popsána v posudku společnosti V. D. – T. s. r. o. (k jejímu obsahu viz výše), která byla v souladu s § 61 odst. 9 vodního zákona zpracována osobou odborně způsobilou pověřenou Ministerstvem zemědělství. Ze zprávy vyplývá, že při plném naplnění nádrže v případě jejího protržení způsobí průlomová vlna zatopení 8 nemovitostí pod hrází do výšky maximálně 0,5 m. Projektová dokumentace vodního díla zpracovaná autorizovanou inženýrkou pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství projektuje vodní nádrž tak, aby při dosažení maximální hladiny nádrže (365,75 m. n. m.) dosahoval bezpečnostní přeliv z nádrže hodnoty 5,60 m³/s, což odpovídá hodnotě průtoku při stoleté povodni. Koruna hráze je o 0,5 m nad maximální hladinou vody v nádrži. Nádrž je tedy projektována na bezproblémové zvládnutí stoleté povodně, jak vyžadují právní předpisy upravující technické požadavky pro vodní díla klasifikovaná z hlediska technicko-bezpečnostního dohledu stupněm IV.

Soud tedy uzavírá, že skutkový stav byl zjištěn v patřičném rozsahu a v míře, která vylučuje rozumné pochybnosti. Shromážděné odborné podklady představují ucelenou analýzu rizik souvisejících s obnovením rybníka, neboť posuzují jak stabilitu rybníční hráze, její propustnost, tak vliv vzdouvání vody ve vodním díle na výši hladiny podzemních vod v pozemcích pod vodním dílem a bezpečnostní spolehlivost v případě povodně. Co do rozsahu jde tedy o podklady úplné. Součástí správního spisu nejsou žádné podklady, které by zpochybňovaly správnost podkladů předložených panem N.. Zjištěný skutkový stav vyvrací obavy žalobkyně z možného škodlivého účinku vodního díla na pozemky a stavbu žalobkyně, tj. že bude vyplavena její stavba a pozemek přeměněn v bažinu. Subjektivní přesvědčení žalobkyně o tom, že její pozemky a stavba jsou reálně ohroženy obnovením rybníka, které vychází z toho, že se žalobkyně neztotožnila s výsledkem inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu, neopodstatňují existenci objektivních pochybností o správném zjištění skutkového stavu. Požadavek § 3 správního řádu byl naplněn.

Žalobní bod je nedůvodný.

Čtvrtým žalobním bodem žalobkyně zpochybnila zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť správce vodního toku L. Č. , státní podnik, podmínil své kladné vyjádření k záměru tím, že se záměrem budou souhlasit vlastníci dotčených pozemků. Vlastníkem dotčeného pozemku je přitom i žalobkyně, neboť pojem „dotčený pozemek“ nelze vykládat restriktivně. Ta přitom se záměrem nesouhlasí.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že státní podnik L. Č. jakožto určený správce Pětihostského potoka se vskutku vyjádřil k záměru kladně, a to za podmínky, že akce bude řádně projednána, včetně souhlasu vlastníků dotčených pozemků (viz dopis ze dne 15. 7. 2011).

Správci toku náleží ve vodoprávním řízení postavení účastníka řízení (§ 115 odst. 5 vodního zákona). Vodoprávním řízením je přitom nejen řízení o povolení nakládání s vodami, ale též stavební řízení ve věci vodních děl (srov. § 115 odst. 1 vodního zákona). Správci toku nenáleží ve vodoprávním řízení postavení dotčeného orgánu (ve smyslu § 136 odst. 1 a 2 správního řádu). Správce toku má ve vodoprávním řízení právo vyjádřit se, event. vznést proti záměru námitky, a to z pohledu jím vykonávané činnosti, tj. správy vodního toku (k tomu viz § 47 vodního zákona). Správce toku si nemůže osobovat námitky k ochraně práv třetích osob (vlastníků dotčených pozemků). Podmínka kladného vyjádření správce toku, tj. že záměr musí být řádně projednán, včetně vyslovení souhlasu vlastníků dotčených pozemků, se netýká skutečností, které spadají do rozsahu jeho činnosti, tedy správy toku. Ostatně i tehdy, pokud by správce toku se záměrem nesouhlasil, neznamenalo by to bez dalšího, že by obě žádosti pana N. musely být zamítnuty, neboť vyjádření správce toku nemá právní povahu závazného stanovisko a § 149 odst. 3 správního řádu se v této věci nepoužije. Vyjádření správce toku k záměru má shodný charakter jako vyjádření kteréhokoli jiného účastníka řízení, jen s tím rozdílem, že věcně by mělo sledovat jiné zájmy (řádný výkon správy toku).

V dané věci není pochyb o tom, že správní orgány považovaly žalobkyni za vlastníka pozemků dotčených záměrem. Jednaly s ní totiž jako s účastníkem vodoprávního řízení, věcně se zabývaly jejími námitkami. Právě ze skutečnosti, že pozemky ve vlastnictví žalobkyně jsou záměrem dotčeny, vyplývá postavení žalobkyně jakožto účastníka vodoprávního řízení. Toto postavení jí ve vztahu ke stavebnímu řízení o povolení rekonstrukce vodního díla zakládá § 109 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012 (k tomu viz čl. II bod 14 zákona č. 350/2012 Sb.), a ve vztahu k řízení o povolení k nakládání s povrchovými vodami § 27 odst. 2 správního řádu. Žalobkyně se tedy mylí, vytýká-li správním orgánům, že ji nepovažovaly za vlastníka dotčených pozemků. Je tomu právě naopak, jinak by se jejími námitkami vůbec nezabývaly.

Žalobkyně nicméně směšuje dvě různé otázky. Jednou otázkou je vymezení okruhu účastníků řízení, při němž je relevantní dotčenost na právech v důsledku realizace záměru. Zcela odlišnou otázkou však je, zda je třeba k vydání stavebního povolení a povolení k nakládání s vodami souhlas žalobkyně. Z pohledu posléze uvedené otázky je rozhodující, že stavba vodního díla ani nakládání s povrchovými vodami (jejich vzdouvání) nemají být ani zčásti realizovány na pozemcích žalobkyně, nýbrž na pozemcích sousedících. Pan N. byl povinen v řízení prokázat, že disponuje právním titulem, který jej opravňuje k realizaci stavby a nakládání s vodami. Existenci tohoto titulu doložil výpisem z katastru nemovitostí, podle něhož je pan N. výlučným vlastníkem obou pozemků, na nichž má být

stavba realizována a voda vzdouvána. Žalobkyně má jako účastník řízení právo uplatňovat proti záměru námitky, a to v rozsahu, v němž by mohla být záměrem dotčena na svém vlastnickém právu k pozemkům či stavbám. Povinností správních orgánů je s námitkami se vypořádat (rozhodnout o nich a rozhodnutí odůvodnit). Uplatnění námitek, v nichž žalobkyně vyjádřila absolutní nesouhlas se záměrem, nicméně nemá za následek, že by správní orgán nemohl žádostem H. N. vyhovět a rozhodnout o nich kladně. Na tom nic nemění, že správce toku své kladné vyjádření svázal s podmínkou, že se záměrem budou souhlasit dotčení vlastníci pozemků. Ostatně nelze automaticky dovozovat, že tím měl na mysli i žalobkyni, resp. jejího právního předchůdce, a nikoliv pouze vlastníky pozemků, na nichž má být vodní dílo postaveno a voda vzdouvána a akumulována. Z ničeho nevyplývá, že pod užitý pojem vlastníci dotčených pozemků zahrnul správce toku i tzv. sousedy (vlastníky dotčených sousedních pozemků). Judikatura, které se žalobkyně dovolává, se týká výkladu právních norem, nelze ji vztáhnout na výklad pojmů užitých v úkonech účastníků řízení.

Žalobní bod je nedůvodný.

Tvrzeními obsaženými v bodě V. žaloby ohledně nevratnosti zásahu rozhodnutí žalovaného do práv žalobkyně se soud nezabýval, neboť se týkají návrhu na přiznání odkladného účinku, jenž byl výslovně vznesen v navazujícím odstavci žaloby a o němž soud rozhodl usnesením ze dne 9. 6. 2014, čj. 46 A 29/2014 – 40.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné, a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

Soud neprovedl důkaz usnesením Policie České republiky ze dne 10. 9. 2012, čj. KRPS-180327-27/TČ-2012-011416-CHVA, o odložení trestní věci podezření ze spáchání přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku, neboť jde o listinu bez jakéhokoliv významu pro posouzení žaloby. Ostatní listiny, předložené žalobkyní k žalobě, jsou součástí správního spisu, z jehož obsahu soud vycházel.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve **lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. května 2016

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Lébllová